

[Jens Møller.]

taler og bindinger til regeringen, og det skal vi vide at benytte os af. Vi har mange ting på hjerte, som vore bindinger hidtil har hindret os i at fremføre. Det glæder vi os til at gøre nu, enten det i nogle tilfælde skal ske i et samarbejde med andre partier, eller det er ting, vi må stå alene med.

Ib Christensen (DR):

Aldrig har folketinget oplevet en sådan forhandlingsledelse som den, regeringen har udsat tinget for. Efter i mange uger at have ført underhåndsförhandlinger med udvalgte partier, indkaldtes tinget til en samling med dagevis i tomgang, fordi regeringen fortsætter sine hemmelige drøftelser med skiftende venner.

Regeringens fremgangsmåde er uantagelig, belastende for tingets anseelse og altså nu også resultatløs. Det må omsider gå op for regeringen, at dens eneste mulighed er at opgive tanken om et såkaldt fast flertal, der udmærker sig ved uenighed om indkomspolitikken, uenighed om jordpolitikken, uenighed om erhvervs politikken og uenighed om udgiftspolitikken. En fortsættelse af regeringens forhandlingslinje vil med sin frugtesløshed bringe Danmark ud i en tilstand, som man under den fjerde republik i Frankrig kaldte immobilismen, ubevægeligheden. En flertalsregering bestående af gamle partier vil nok kunne give stabilitet, men det bliver ubeslutsomhedens, selvopgivelsens og de uløste problemers (ivjvlomme stabilitet, medmindre man omsider blev klar over, at det handlingslammende krav om enstemmighed mellem partier om alt må opgives, hvis parlamentarismens krise skal løses.

Alligevel ser det ud til, at regeringen og de andre gamle partier, der bærer hovedansvaret for landets økonomiske og beskæftigelsesmæssige krise, fortsætter deres hemmelige drøftelser for at præsentere landet for et kompromis, som næppe nogen har den fjerneste tillid til.

At betegne andre af dette tings partier som værende uden tilstrækkelig lang parlamentarisk erfaring er en udsøgt uartighed over for f. eks. retsforbundet med 36 års folketingserfaring og det kommunistiske parti med 32 års erfaring, henholdsvis 8 og 9 gange så meget som centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, der dog var med, indtil de kom ud på sidesporet.

I det hele taget er det taktiske spil, der er drevet, temmelig forargeligt, hvor det ene parti efter det andet har gjort sin tilslutning til dette

eller hint betinget af, at også andre navngivne partier absolut tilsluttede sig, uden at der overhovedet i og for sig var en nødvendighed derfor med hensyn til at få et flertal bragt frem.

Så er der oven i købet talt om det, man kalder nationalt samvirke, som skulle til, hvis det hele skulle række mere end næste uge også. Men man må nok sige, at der ikke ligger mange perspektiver i et nationalt samvirke, der bare går ud på, at man skal have en stabil regering, der ikke er i stand til at føre en økonomisk politik, fordi man er dundrende uenig om de væsentligste ting.

Jeg skal ikke foregribe resultatet eller det manglende samme af de fire gamle partiers klubmøder, men derimod slå fast, hvad retsforbundet mener er den nødvendige og rigtige politik.

Vi må frigive kronen, så vore eksporterende og med importen konkurrerende erhverv får rimelige chancer for at afsætte deres produktion og sætte gang i beskæftigelsen. Vi skulle altså have fulgt Sverige ud af den EF-inspirede valutaslange. Det ser desværre ud til, at vi gennem 5 pct. devalueringen har fået en devalueringens ulemper uden at høste fordelene og uden tillid til, at den nye kronekurs kan holde. Uanset at vi altså for så vidt kritiserer regeringens 5 pct. devaluering, så må jeg med henvisning til det, jeg har sagt om valutapolitikken, naturligvis afvise det af fremskridtspartiet stillede dagsordensforslag.

Netop på grund af kroneforringelsen må der sættes ekstra stærkt på en øget jordbeskatning, fordi tilskyndelsen til kapitalflugt mod jorden er forstærket og erfaringsmæssigt bliver forstærket gennem devalueringer. Alligevel vil regeringen ikke engang på denne baggrund foretage sig noget som helst på dette område.

Retsforbundet vil ikke ved i denne samling at opretholde vort lovforslag om 3 pct. statsgrundskyld tvinge regeringen til at gå imod det, men regeringen skal vide, at i næste samling er klokken faldet i slag, og at retsforbundet forventer et kraftigt jordpolitisk udspil fra regeringens side straks i oktober i overensstemmelse med antydningerne i statsministerens tale i tinget den 22. august.

Retsforbundet kan støtte de dele af regeringens beskæftigelsesplan, som indebærer flere offentlige anlægs- og byggearbejder, energibesparende og miljøforbedrende tiltag i offentlige ejendomme, bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden samt bedre offentlig service på det so-